

Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν. κ.ά.): *Θέλουν λίγο γλύκαμα ακόμη οί ἐλιές* (ἤτοι δὲν εἶναι ακόμη ἀρκούντως γλυκεῖται) Ἀθῆν. *Ἐνι θέντα γλύκαμα ἔδαρι τὸ καμπζί, γιὰ νὰ κιούνη* (θέλει γλύκανσι, νὰ γλυκαθῇ τὴν τὴν παιδί, γιὰ νὰ κοιμηθῇ) Μέλαν. || Ἀσμ.

Γλύκαμα τὸ γέλασμά σου, | χρυσῇ λέξει τ' ὄνομά σου Ἰος. 2) Ὁ ἐθισμός εἰς τι ἀρεστόν, εὐχάριστον Ἀντίπαξ. Παξ. Πελοπ. (Βάλτ. Βερεστ. Δίβρ. Κοντογόν. Μανιάκ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν.): *Τὸ ζῶ θέλει καὶ λίγο γλύκαμα γιὰ νὰ ῥχεται* ἔς τὸ σπῖτι σου Παξ. *Ἐνι θέντα γλύκαμα μὲ δὴ τὰ μουρόφνα, γιὰ νὰ παζίτῃ τὰν τζέα* (θέλει γλύκαμα μὲ δυὸ τρία μαρουλόφυλλα γιὰ νὰ ῥχεται ἔς τὸ σπῖτι) Μέλαν. 3) Τὸ ὡς δόλωμα προσφερόμενον Ἀντίπαξ. Παξ. Πελοπ. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Δίβρ. Κοντογόν. Μανιάκ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποτάμ. κ.ά.): *Ἐβαλα λίγη βρόμη γιὰ γλύκαμα τοῦ λαγοῦ Γαργαλ. Κόψε λιγούλια ἀργιγρόβρομη νὰ τὴν ἔχῃς γιὰ γλύκαμα τῆς μαρτίνας* (= οἰκοσίου προβάτου) Δίβρ. 4) Ἡ διὰ γλυκέος ὕδατος πλύσις ὑφάσματος, μετὰ τὴν διὰ θαλασσίου τοιαύτην Πελοπ. (Βάλτ. Γαργαλ.) Τσακων. (Μέλαν. κ.ά.): *Θέλει στεγνὰ ἔπὸ τὴ θάλασσα ἓνα καλὸ γλύκαμα τὸ βηλάρι μὲ νερό τσῆ βροχῆς* (βηλάρι = ὑφασμένο παννὶ ὀλόκληρο) Γαργαλ. *Μετὰ ἔπὸ τὴ θάλασσα νὰ τὰ περάσῃς ἓνα καλὸ γλύκαμα ἔς τὸ ποτάμι νὰ δῆς πῶς θὰ γυαλοκοπᾶνε τὰ σκουτιά σου* (= ἐνδύματά σου) Βάλτ. *Εἶνι θέντα γλύκαμα τὸν ποταμὸ ἔδαρι* (θέλουν γλύκαμα ἔς τὸ ποτάμι τὴν τὴν) Μέλαν. 5) Ἡ ἀσθένεια ἀφ' ἧς, εὐφημιστικῶς Κεφαλλ.

γλυκαμυγδαλιά ἡ, Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ, 2, 162 γλυκαμυγδαλιά Κρήτ. (Σέλιν.) γλυκομυγδαλιά Πελοπ. (Βάλτ. Γαργαλ. Παιδεμέν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. ἀ μ υ γ δ α λ ι ᾶ. Εἶδος ἀμυγδαλῆς, τῆς ὁποίας ὁ καρπὸς εἶναι ἰδιαίτερος γλυκὸς ἐνθ' ἂν. Νὰ μοῦ δώκῃς κάνα μύγδαλο ἔπὸ κείνη τὴ γλυκομυγδαλιά γιὰ νὰ φκειάσω γλυκὸ Γαργαλ.

γλυκαμύγδαλο τό, ἐνιαχ. γλυκομύγδαλο Πελοπ. (Βάλτ. Γαργαλ. Παιδεμέν. κ.ά.) γλυκαμύγδαλο Κρήτ. (Σέλιν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. ἀ μ υ γ δ α λ ο. Ὁ καρπὸς τῆς γλυκομυγδαλιάς, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἂν. Νὰ φυλάξῃς ἔπὸ τὸν φυτόν τὰ γλυκομύγδαλα ποῦ σοῦ δίνω νὰ τὰ βάλλῃς ἔς τὰ σπερνὰ ἑσπερία τὰ ψυχοπαράσκενα (σπερνὰ = κόλλυβα) Γαργαλ.

γλυκανάβλεμμα τό, Τῆλ. — Α. Κουκούλ. εἰς Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 166 Μ. Τσιριμῶκ. Ἐκ βιβλ., 26.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. ἀ ν ᾱ β λ ε μ μ α. Τὸ γλυκὸ βλέμμα ἐνθ' ἂν. Ἀσμ.

Χιλιάδες ἔξίτζ' ἡ νιότη σου καὶ λίρες τὰ μαλλιά σου καὶ κατομμύρια φλονριά τὸ γλυκανάβλεμμά σου Τῆλ. || Ποίημ.

Χιμαιρικά, σὰν ὄραμα ἓνα δεῖλι ἔς τὴν πολυσύχναστη τὴν στράτα σ' εἶδα μιά ροδανγὴ τὰ νιάτα εἶχες ἔς τὰ χεῖλη, ἔς τὸ γλυκανάβλεμμά σου τὴν ἐλπίδα Α. Κουκούλ. ἐνθ' ἂν.

γλυκαναβρύζω Κ. Παλαμ., Κατμ. λιμνοθ., 45 — Ν. Ἔστ. 21 (1937), 774. — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ἀ ν ᾱ β ρ ὺ ζ ω.

Ἀναβλύζω κατὰ τρόπον προκαλοῦντα οἶονε γλυκύτητα, τέρψιν, εὐχαρίστησιν, εἰς μεταφ. σημ. ἐνθ' ἂν. Ποίημ.

Ἀπὸ τὴ φεγγαρόβρυση γλυκαναβρύστε οἱ ὕμνοι Κ. Παλαμ. ἐνθ' ἂν.

Ἡρθε, γλυκανάβρυσε τῆς ζωῆς τὸ νᾶμα πάνω ἔς τὰ λευκόχιοινα πρόβαλ' ἓνα θάμα Ν. Ἔστ. ἐνθ' ἂν.

γλυκαναγαλλιᾶζω Σ. Πασαγιάν., Ἀντίλ., 45.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ἀ ν ᾱ γ α λ λ ι ᾶ ζ ω. Αἰσθάνομαι γλυκεῖαν εὐχαρίστησιν, τέρψιν, εὐφραίνομαι οἶονε γλυκέως: Ποίημ.

Ὁ ἥλιος ἀνοιτιάτικος, ξανθὸς ἔς τὸν κόσμον λάμπει καὶ ὅλα τὰ πλάσματα τῆς γῆς τὰ γλυκαναγαλλιᾶζει.

γλυκανάλατος ἐπιθ. σύνθη. γλυκανάλατους πολλὰχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ ἀ ν ᾱ λ α τ ο ς.

Ἐπὶ φαγητοῦ, τὸ στεροῦμενον ἐπαρκούς ποσότητος ἄλλου καὶ διὰ τοῦτο ἄνοστον σύνθη. **Φαγητὸ γλυκανάλατο.** β) Μεταφ., ὁ ἄχαρις, ὁ μὴ συμπαθὴς, ἐπὶ προσώπων, λόγων, πράξεων σύνθη. *Ἀνθρωπος γλυκανάλατος, ἀστεῖα γλυκανάλατα, καμώματα γλυκανάλατα, ποιήματα γλυκανάλατα σύνθη. Τί θέλει ἔπὸ τὸν φυτόν ὁ γλυκανάλατος μὲ τὰ κορίτσα τὰ δικά μας; Πελοπ. (Γαργαλ.) Μηδὶ ἔχ' καμμιά χάρ' π' νὰ σὶ τρανᾷ οὐ Γιάνν' οὐ γείτονάς σ'.* Ἀπὸ μῆδ' γλυκανάλατους εἶνι Σάμ. *Ἀφ' σ' τουν, εἶνι πουλὺ γλυκανάλατους* Ἡπ. (Βίτσ.) *Ὀθλον γλυκανάλατις κ' βέντις μᾶς εἶπὶ καὶ αὐτὸς σήμερον* Ἡπ. (Κουκούλ.) *Μένουν τὰ Σαββατοκύριακα καὶ τίς Δευτέρες ἔς τὰ νησιά... γλυκανάλατοι ἐρωτιάρηδες, λιμοκοντόροι Ι. Δραγοῦμ., Ὅσοι ζωντ., 58. Συνών. ἄ β ρ ω τ ο ς 3, ἄ γ α ρ β ο ς 2, ἀ ν ᾱ λ α τ ο ς Α1Β, ἄ ν ᾱ λ ο ς 2, ἄ ν ο σ τ ο ς, ἀ π α ν ἔ β α σ τ ο ς 2, ἀ ρ ρ ῖ ν β α σ τ ο ς 2, κ ρ υ ν ᾱ λ α τ ο ς, κ ρ ὺ ο ς, σ α χ λ ὸ ς. Πβ. ἄ β ρ α σ τ ο ς Β3, ἀ λ α φ ρ α ν ᾱ λ α τ ο ς 2, ἀ ν ο σ τ ὀ π λ α σ τ ο ς.*

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλυκανάλατους καὶ ὡς τοπων. Σάμ.

γλυκαναπαμὸς ὁ, Μ. Τσιριμῶκ., Δεκάστ., 15 Σο- νέττ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. ἀ ν ᾱ π α μ ὸ ς. Μεταφ., ἡ προκαλοῦσα εὐχαρίστησιν, ἡ οἶονε γλυκεῖα ἀνάπαυσις ἐνθ' ἂν. Ποίημ.

Τῶν λουλουδιῶν τὰ μῦρα, τὰ χρώματα κ' οἱ φωτοσκιές τῶν δέντρων μιά πλημμύρα ζωῆς τὸ γλυκαναπαμὸ

Μ. Τσιριμῶκ., Σονέττ., ἐνθ' ἂν.

Δίχως φόβο, δίχως ἔννοια, | δίχως πόθο καὶ καημὸ μιά ζωὴ τριανταφυλλένια | ζῶ ἔς τὸ γλυκαναπαμὸ Μ. Τσιριμῶκ., Δεκάστ., ἐνθ' ἂν.

γλυκαναπαύω Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. Ζωή², 60 Γ. Βι- ζυην., Ἐσπέρ., 19.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ἀ ν ᾱ π α ὺ ω.

Ἀναπαύω κατὰ τρόπον γλυκύν, εὐχάριστον ἐνθ' ἂν. Ποίημ.

Σ' ἓνα κρεββάτι μ' ἔφερες ἀχνόφωτο ἓνα βράδυ, γιὰ νὰ γλυκαναπάψῃς με πύκνωσες γύρω ἐκεῖ,

